

ગાંધીનગર સમાચાર

તા. ૨૬-૫-૨૦૧૫, મંગળવાર

તંત્રી સ્થાનેથી....

મથુરામાં મોદી, દિલ્હીમાં કેજરીવાલનાં લેખાખેખાં

એક વ દિવસે એ નેતાઓ જુદી જુદી રીતે પોતાપોતાની શક્તિનું પ્રદર્શન કરી રહ્યા હોય એવો માહોલ રચાયો છે. મોદી સરકાર મથુરામાં એના એક વરસના શાસનનું સરવૈયું આપી રહી છે અને કેજરીવાલ દિલ્હીની હૃદયસ્થલી સમા કોનોટ પ્લેસ વિસ્તારમાં ખુલ્લી કેબિનેટ બોલાવી પ્રજા સમક્ષ મુખોમુખ થયા છે. એ પ્રજાની અદાલતમાં કેન્દ્ર સરકારની પર્જવણીના મુદ્દે રાવ નાખશે અને પોતે ઘણું બધું કરવા માગતા હોવા છતાં કેન્દ્રની આડખીલીને કારણે નક્કર પરિણામ નહીં મળતું હોવાની રજૂઆત કરી દિલ્હીને પૂર્વે રાજ્યનો દરજ્જો મળવો જોઈએ એવો પ્રસ્તાવ કરશે. આમ જુઓ તો બેઉ ઉપક્રમો ઉજવણીના છે, પરંતુ બેઉમાં નેતા જ કેન્દ્રસ્થાને છે. બેઉમાં 'હું' નો હુંકાર છે. પ્રજા સમક્ષ પોતાની નબળાઈઓ છુપાવી 'મैं' આ કરવું, મારા વગર કે મારી પહેલાં તો બધું બોગસ ચાલતું હતું -' એ મતલબની આત્મવ્યાજ છે. મોદી ઉજવણીના ઘવંટે મેનેજમેન્ટના માર્ટર છે. ગુજરાતમાં ભાગ્યે જ એકાદ મહિનો ઉજવણી વગરનો જવા દેવા હતા. એમની પાસે પોતાનું અને પોતાની સરકારનું માર્કેટિંગ કરવાની બેનમૂન આવડત છે, કળા છે. એક વરસના શાસનકાળમાં મોદી સરકાર સામે ઘણા પ્રશ્નાર્થો સરખાયા છે, ખાસ તો રાતોરાત વિદેશમાં પડેલું કાળું નાણું દેશમાં લાવી દઈ, દરેક નાગરિકના ખાતામાં બારોબાર પંદર લાખ જેવી રકમ જમા કરાવી દેવાની શેખચલ્લીના સપના જેવી ઓફર, જે ભવિષ્યમાં કચારેય પૂરી કરી શકાય એવી નથી. બ્રહ્માચાર મુદ્દે સરકારે કેટલીક નક્કર કામગીરી જરૂર કરી છે અને આખા વરસ દરમિયાન સરકાર સામે આ મુદ્દે આંગળી ચીંધાપણું નથી થયું, તે એમની સિદ્ધિ ગણાવી જોઈએ. પરંતુ ખેડૂતો નારાજ છે, સરકારે ઉદ્યોગપતિઓના ઘસારે કામ કરી રહી છે અને બ્રહ્માચારની તપાસ માટે લોકપાલ કે સીવીસી - સેન્ટ્રલ વિજિલન્સ કમિશનરની નિમણૂક આજ પર્યંત થઈ શકી નથી, એ મુદ્દો વિરોધ પક્ષને મદદરૂપ નીવડી રહ્યો છે. સૈનિકોને એક રૅક - એક પેન્શન વાળા મુદ્દે રાહુલ ગાંધી મળી ચૂક્યા છે. મોદી મથુરા નજીક નંગલા ચંદ્રભાઇ ગામે ચોખાઈ રહેલી મહારાણીમાં આ વિશે કોઈ નક્કર બહેરાત કરે એવી શક્યતા છે. આખું વરસ મોદી એ એકદમ શાસન ચલાવે રાખ્યું છે અને રાજનાથ, સુષમા સ્વરાજ કે અરુણ જેટલી જેવા વરિષ્ઠ મંત્રીઓને પણ 'કટ ટુ સાઇડ' કરી નાખ્યા છે તે પ્રજાએ અને મીડિયાએ જોયું છે. અડવાણી જેવા સૌથી વરિષ્ઠ નેતાને ભાજપના સંસ્થાપક વિચારપુરુષ દીનદયાલ ઉપાધ્યાયના પૈતૃક ગામમાં ચોખાઈ રહેલી સેલીમાં નિમંત્રણ સુઝા નહીં પાઠવીને મોદીએ એમની ખતરનાક શાસનશૈલીનો પરચો આપી દીધો છે. પોતાની જાતને ગંગાના પુત્ર તરીકે ઓળખાવનારા નરેન્દ્ર મોદી ડ્રવજાસીઓનું દિલ જીતવા યમુનાના ખોળે બેસી જશે. પ્રજાજનો એમને કૃષ્ણનો અવતાર માની લેશે. (મહારાષ્ટ્રના મુખ્યમંત્રી દેવેન્દ્ર ફડણવીસ ભાજપના રાષ્ટ્રીય અધ્યક્ષ અમિત શાહને રામ અને પોતાને હનુમાન કહેતા હોય તો ડ્રવજાસીઓ મોદીનાં ગુણગાન કરવામાં કંજૂસાઈ શું કામ કરે?) યમુનાના 'જીહ્વોહાર'નું વચન અપાશે. ટૂંકમાં, ઉત્તરપ્રદેશમાં મોદી વેવ ફેલાઈ જશે. છેલ્લે કેટલીક ન્યૂઝ ચેનલો અને એજન્સીઓ દ્વારા કરાયેલ સર્વેક્ષણમાં મોદીની લોકપ્રિયતાનો આંક અકબંધ રહેલો જણાય છે, ભલે દિલ્હી અને પંજાબને બાદ કરતાં બંગાળ અને તામિલનાડુ જેવા બિન-ભાજપશાસિત રાજ્યોમાં પણ લોકોમાં મોદી પ્રત્યે અપાર આસ્થા હોવાનું તારણ નીકળ્યું છે. જો આ સાચું હોય તો એની સામે કેજરીવાલની પેટી દિનપ્રતિદિન કાચી પડતી ગઈ છે. કેન્દ્ર સરકાર મોદીના નેજા હેઠળ એનું કચારે ઉઠામણું કરી દે, એનું નક્કી નહીં!

છેડાલ પરગણા વણકર સમાજની સરકારે કદર કરી છે : સંસદીય સચિવ જેઠાભાઈ

છેડાલ વણકર સમાજે સરકાર દ્વારા સન્માનીય થયેલા સ્વ. નરસિંહભાઈ વોરા : પરિવાર અને ડેપ્યુટી મેયર કાર્તિકભાઈ પટેલનું સન્માન કર્યું

ગાંધીનગર, તા. ૨૫ કરવામાં આવ્યું હતું. સમારોહના અધ્યક્ષ તરીકે શ્રી છેડાલ પરગણા વણકર સમાજના સંસ્કારકાર જેઠાભાઈ સોલંકી સંસદીય સચિવ નરસિંહભાઈ ચારાના પરિવાર, ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. તેમણે

મહેન્દ્રભાઈ વોરા અને ડેપ્યુટી મેયર કાર્તિકભાઈ પટેલનો સન્માન સમારોહ યોજવામાં આવ્યો હતો.

ગાંધીનગર સ્થિત છેડાલ પરગણા વણકર સમાજ દ્વારા નગરના ત્રણ મહાનુભાવોનું સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું. ગત ૨૪ના રોજ ગાંધીનગર સર્કિટહાઉસ ખાતે ડેપ્યુટી મેયર કાર્તિકભાઈ પટેલ, સ્વ. નરસિંહભાઈ ચારા પરિવારનું સન્માન

યોજનાઓનો લાભ લેવા જણાવ્યું હતું. ડૉ. રાજન પ્રિયદર્શી સમાજના મહાનુભાવોને મળેલ એવોર્ડથી પ્રભાવિત થયા હતા. મુખ્યમંત્રી અંગે તેમજ એવોર્ડ સમિતિના સભ્યોનો આભાર માન્યો હતો. સમાજને વ્યસનો અને કુરીવાજોથી દૂર રહેવા જણાવ્યું હતું. ગાંધીનગરના નવ નિયુક્ત

ડેપ્યુટી મેયર કાર્તિકભાઈ પટેલે જેઠાભાઈ પટેલને સમાજ માટે જે સન્માન કર્યું છે તેનો મને આનંદ છે.

હેનીશ રાહોડ, મનિષભાઈ પરમાર સહિત મોટી સંખ્યામાં સમાજના અગ્રણીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

ગુણ ચકાસણીમાં એક ગુણ વધતા બી ગ્રુપમાં પ્રથમ સ્થાન મળ્યું

ગાંધીનગર, તા. ૨૫ સેક્ટર-૨૩ ખાતેની ગુરૂકુળ શાળામાં બોર્ડની પરીક્ષામાં વિદ્યાર્થીઓ એક એક માર્ક્સ માટે દિવસ રાત એક કરતા હોય છે. સમગ્ર રાજ્યમાં પ્રથમ સ્થાન મેળવવા વિદ્યાર્થીઓ તનતોડ મહેનત કરતા હોય છે. ત્યારે ક્યારેક પાડાના વાકે પખાલીને દંડ જેવી પરિસ્થિતિ સામે આવી છે. ગાંધીનગર ગુરૂકુળમાં અભ્યાસ કરતી વિદ્યાર્થીએ માર્ક્સ ઓછા આવતા ગુણ ચકાસણી ફોર્મ ભર્યું હતું. જેમાં એક માર્ક્સ વધતા સમગ્ર રાજ્યમાં બી ગ્રુપમાં પ્રથમ સ્થાન મેળવ્યું હતું.

ગાંધીનગર, તા. ૨૫ ગાંધીનગર સાહિત્યસભા અને વિકાસ એજ્યુકેશન ટ્રસ્ટના સંયુક્ત ઉપક્રમે કવિ રમણલાલ શ્રીમાળીના કાવ્ય સંગ્રહ 'વાંસળીના સૂર'ની વિમોચન ૨ અને બુધવારના રોજ સાંજે ૪.૩૦ કલાકે સે. ૨૩ બ્રહ્માણીકૃપા હોલ ખાતે રાખવામાં આવેલ છે.

આખરે બોર્ડ વિદ્યાર્થીનીને સુધારેલ માર્કશીટ મોકલી આપી હતી. જેમાં ઝંકુનિએ વિજ્ઞાનના વિષયોમાં: ભૌતિક વિજ્ઞાનમાં ૧૦૦, રસાયણ વિજ્ઞાનમાં ૧૦૦ અને જીવ વિજ્ઞાનમાં ૮૮ (અગાઉ ૮૭ ગુણ હતા) મેળવીને ૮૮.૮૮ પર્સન્ટાઈલ રેન્ક સાથે રાજ્યમાં પ્રથમ સ્થાન પ્રાપ્ત કરેલ છે. અત્રે એ ઉલ્લેખનીય છે કે ઝંકુનિ સંસ્કૃતમાં પણ ૧૦૦માંથી ૧૦૦ ગુણ મેળવેલ છે.

ભાવનગરમાં ગ્રીષ્મ તાલીમ શિબિર યોજાઈ

ગાંધીનગર, તા. ૨૫ ઉરઆશા ઝવેરી કાઉન્ડેશન દ્વારા ગ્રીષ્મ તાલીમ શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં ૧૧૨૯ વિદ્યાર્થી વિદ્યાર્થીનીઓ જોડાઈ હતી. ૨૪ પ્રકારની કૌશલ્ય તાલીમ આપવામાં આવી હતી. ઉનાળુ વેકેશન દરમિયાન વિદ્યાર્થીઓ નવું નવું જીવનમાં ઉતારે

તે હેતુથી ઉરઆશા ઝવેરી કાઉન્ડેશન દ્વારા ભાવનગર ખાતે ગ્રીષ્મ તાલીમ શિબિર યોજવામાં આવી હતી. જેમાં જિલ્લા આયોજન અધિકારી બ્રિજેશ જોષી, ચૈતન્ય શ્રોફ, ભાવનગર ખેડના ચેરમેન જીતુ ઉપાધ્યાય, ઉદ્યોગપતિ આરિફભાઈ અલ્વા ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. શિબિરમાં ૧૨-૧૨ દિવસના ત્રણ કેમ્પનું આયોજન કરાયું હતું.

કુદરત એટલે કે પ્રકૃતિના સાનિધ્યમાં રહેવું એ દરેક માનવી માટે એક અદમ્ય આકર્ષણરૂપ હોય છે

અંગત ફફટાટથી ઘેરાયેલા એના અસ્તિત્વને એ બાહ્ય આંબરોથી છુપાવી દે છે - ઢાંખી રાખે છે. વોટ્સઅપ અને ફેસબુક પર સ્માઈલ અને મેક-અપ દ્વારા એ પોતાના અંગત વ્યથિત વ્યાકુળ ચહેરાને સંતાડીને રાખે છે. પણ

અને વૃક્ષો સાથેનું તાદાત્મ્ય, જોડાણ વર્ણવતા આગળની પંક્તિમાં કવિ લેખે છે કે :

કુદરતના ખોળે જઈને તે પળવાર માટે આ બધું જ વિસારી દે છે. તેની વ્યસ્તતા, તેની વ્યથા કે તેની તકલીફો પળવાર માટે જાણે ક્યાંક અદૃશ્ય થઈ જતા હોય તેમ લાગે છે. માટે જ તેને કુદરતનું સાનિધ્ય ગમે છે, તેનાથી તે ભાવવિભોર બને છે. કવિ જયંત પાઠક લખે છે તેમ - વૃક્ષો મને ગમે છે. અરણ્યમાં અડાબીડ ઊભેલાં એકબીજાને ખબે હાથ નાખી પવનના પ્રવચનને ડોક હલાવી ચળાવતાં વૃક્ષો. ખેતર-ચૈદે ખડાં શહીદ થવા ધીરવીર રૂખડાં. વૃક્ષો, મારા વનવાસીના ભેરુ.

“બા કહેતી : ગયા જનમમાં ઝાડ હતો કે શું ?! કદાચ આજેય છે. ન હોત તો - પગ મારા ટટાર પૃથ્વી રોપ્યા કયાંથી હોત ?! હોત કયાંથી હાથ શાખાઓ જેમ ભીડતાં બાથ ?! ઊડતાં કયાંથી હોત મારી આંખોમાંથી પલકારાનાં પાન ?! સૂર્યધારને જટાઘટામાં ઝીલવાની આંગળીઓને પાંખડીઓ થૈ ખીલવાની વાસના કયાંથી હોત ?! વૃક્ષો મને ગમે છે વૃક્ષો મારા ભેરુ વૃક્ષો હું...”

વૃક્ષો ભેરુ લાગે અને મુદ વૃક્ષ હોવાની સંવેદનાને મનુષ્ય પામે તે મનુષ્ય જીવન વિવિધ તબક્કાનો એક ભાગ માત્ર છે. બાળપણમાં જે બાળસહજ કુતૂહલતા હોય, યુવાનીમાં ઝંઝાવાતો સામે લડવાનું અદમ્ય સાહસ હોય તેમ વૃદ્ધ થઈ જતાં વૃક્ષ જેવી સ્થિરતા પ્રાપ્ત થતી હોય છે. અત્યાર સુધી પોતાના મદદમાં મસ્ત બનેલ વ્યક્તિને, અહંકારમાં રાયતા મનુષ્યને વાસ્તવિકતાનો અહેસાસ થાય છે. આ ધરતી પર પોતે એક યાત્રીની જેમ આવ્યો છે અને પ્રવાસ પૂરો થતાં જ તેને પર ઈશ્વર પાસે પરત ફરવું જ રહ્યું એ બાબતનો અહેસાસ તેને થાય છે. જે રીતે વેકેશનમાં ફરવા જવી વેળાએ આપણે રોમાંચિત અને હર્ષોલ્લાસથી ભરપૂર હોઈએ છીએ તે જ અનુસાર જીવનની યાત્રાના આરંભે એ જ પ્રકારનો આનંદ અનુભવાતો હોય છે. પરંતુ, થોડા દિવસોના આરામ, શ્રેક પછી જયારે પરત ફરવાની ક્ષણ આવે ત્યારે આપણે અત્યંત સહજતાથી આ વાસ્તવિકતાનો સ્વીકાર કરી લઈએ છીએ પરંતુ, જીવનયાત્રાના અંત

હરિની દષ્ટિ...

સાહેબ ભણ્યા બાદ અચ્છે દિનની રાહ જોવા એક વર્ષ બેસી રહ્યો... તેમા સફાઈ અભિયાન થઈ ગયું... બધી બચત ખલાસ થઈ ગઈ... એટલે જોબની જરૂર પડી...!!

લલિતકલા એકેડેમી દ્વારા નોન સ્ટોપ સ્કેટીંગ સ્પર્ધા યોજાઈ

ગાંધીનગર, તા. ૨૫ પાડવા માટે આ સંસ્થાના કેમ્પસ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ કડી ગાંધીનગર સંચાલિત આર.એન. લલિતકલા એકેડેમીમાં મમતા સ્પોર્ટ્સ સેન્ટર અને ક્રિષ્ના એકેડેમી દ્વારા નોન સ્ટોપ રોલર સ્કેટીંગ સ્પર્ધાનું આયોજન ૨૪મીને રવિવારના રોજ ૪ થી ૮ દરમિયાન સંસ્થાની સ્કેટીંગ રીંક પર કરવામાં આવ્યું હતું. આ સ્પર્ધામાં ગાંધીનગર તથા અમદાવાદની શાળાના કેલ્થી ધો. ૧૦ સુધીના ૩૨૭ વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપુર્વક ભાગ લીધો હતો. વિદ્યાર્થીઓને પ્રોત્સાહન પુરૂ

રાજ્યમાં છેલ્લા ૩ વર્ષમાં ૫૩૩ ખાનગી શાળા ખુલી

અમદાવાદ, તા. ૨૫ રાજ્ય સરકારના શિક્ષણ વિભાગ દ્વારા કોલેજોના ખાનગીકરણ કરવા માટે દરવાજા ખોલી નાખ્યા બાદ હવે કે શહેરી વિસ્તાર ખાનગી શાળાઓ માધ્યમિક શાળાઓ માટે પણ ખાનગીકરણના દરવાજા ખોલી નાંખ્યા છે. સરકારે છેલ્લા ત્રણ વર્ષમાં માત્ર ૧૫ સરકારી શાળાઓ ખોલી છે તેની સામે ૫૩૩ ખાનગી શાળાઓ શરૂ કરવા માટે મંજૂરી આપી છે ત્યારે બાળકોને શિક્ષણ આપવાની જવાબદારીમાંથી સરકાર છટકી રહી હોવાની અને શિક્ષણ બોર્ડ ઉપર જવાબદારી નાંખી ખાનગીકરણને પ્રોત્સાહન આપતી હોવાની ફરિયાદો ઉઠવા પામી છે. સરકાર દ્વારા છેલ્લા ત્રણ વર્ષમાં જે ૧૫ શાળાઓ ખોલવામાં આવી છે તેમાં માધ્યમિક શાળાઓ છે. એટલે કે આ સમય દરમિયાન એક પણ ઉચ્ચતર માધ્યમિક શાળા સરકાર તરફથી શરૂ કરવામાં આવી નથી. જેનો મતલબ સ્પષ્ટ છે કે, સરકાર હવે પોતાની શાળાઓ ખોલવાને બદલે ખાનગી શાળાઓ ખોલીને બાળકોના શિક્ષણ બોર્ડ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

મનુષ્યનું પ્રકૃતિ સાથેનું અનુસંધાન

વિચારસભા

- નેહલ જયદેવ ગઢવી

અંગત ફફટાટથી ઘેરાયેલા એના અસ્તિત્વને એ બાહ્ય આંબરોથી છુપાવી દે છે - ઢાંખી રાખે છે. વોટ્સઅપ અને ફેસબુક પર સ્માઈલ અને મેક-અપ દ્વારા એ પોતાના અંગત વ્યથિત વ્યાકુળ ચહેરાને સંતાડીને રાખે છે. પણ અને વૃક્ષો સાથેનું તાદાત્મ્ય, જોડાણ વર્ણવતા આગળની પંક્તિમાં કવિ લેખે છે કે :

“બા કહેતી : ગયા જનમમાં ઝાડ હતો કે શું ?! કદાચ આજેય છે. ન હોત તો - પગ મારા ટટાર પૃથ્વી રોપ્યા કયાંથી હોત ?! હોત કયાંથી હાથ શાખાઓ જેમ ભીડતાં બાથ ?! ઊડતાં કયાંથી હોત મારી આંખોમાંથી પલકારાનાં પાન ?! સૂર્યધારને જટાઘટામાં ઝીલવાની આંગળીઓને પાંખડીઓ થૈ ખીલવાની વાસના કયાંથી હોત ?! વૃક્ષો મને ગમે છે વૃક્ષો મારા ભેરુ વૃક્ષો હું...”

વૃક્ષો ભેરુ લાગે અને મુદ વૃક્ષ હોવાની સંવેદનાને મનુષ્ય પામે તે મનુષ્ય જીવન વિવિધ તબક્કાનો એક ભાગ માત્ર છે. બાળપણમાં જે બાળસહજ કુતૂહલતા હોય, યુવાનીમાં ઝંઝાવાતો સામે લડવાનું અદમ્ય સાહસ હોય તેમ વૃદ્ધ થઈ જતાં વૃક્ષ જેવી સ્થિરતા પ્રાપ્ત થતી હોય છે. અત્યાર સુધી પોતાના મદદમાં મસ્ત બનેલ વ્યક્તિને, અહંકારમાં રાયતા મનુષ્યને વાસ્તવિકતાનો અહેસાસ થાય છે. આ ધરતી પર પોતે એક યાત્રીની જેમ આવ્યો છે અને પ્રવાસ પૂરો થતાં જ તેને પર ઈશ્વર પાસે પરત ફરવું જ રહ્યું એ બાબતનો અહેસાસ તેને થાય છે. જે રીતે વેકેશનમાં ફરવા જવી વેળાએ આપણે રોમાંચિત અને હર્ષોલ્લાસથી ભરપૂર હોઈએ છીએ તે જ અનુસાર જીવનની યાત્રાના આરંભે એ જ પ્રકારનો આનંદ અનુભવાતો હોય છે. પરંતુ, થોડા દિવસોના આરામ, શ્રેક પછી જયારે પરત ફરવાની ક્ષણ આવે ત્યારે આપણે અત્યંત સહજતાથી આ વાસ્તવિકતાનો સ્વીકાર કરી લઈએ છીએ પરંતુ, જીવનયાત્રાના અંત

સમયને કે જીવનના સમાપન અને પૂર્ણાકૃતિના સમયે આ સનાતન સત્ય

સ્વરુપ વાસ્તવિકતાને સ્વીકારવી આપણા માટે ખૂબ અધરું અને પડકારજનક હોય છે. માટે જ તે સમયે જાણે આ ધીંગી ધરતી મશકરી કરતી વિરાટ અને સ્માર્ટ એવા વ્યક્તિને વાસ્તવિકતાનું ભાન કરાવી દે છે :

કવિ કરસનદાસ માણેક લખે છે તેમ :

“કોની છે આ ધીંગી ધરતી ? જીવનમાં અમુતરસ ભરતી, કોની છે આ ધીંગી ધરતી ? કેંક શ્રીમતો ને સરદારો ઊગ્યા - આશ્ચર્યા દરબારો ચકવર્તીઓ થયા ચાલતા બોલાવી ધડીભર દેકારો, ધરા તણી ધરતી થઈને ફરતી લાંબા સૂતી સૌ સોડ તાણીને મહાકાળનો થઈને ચારો ! ને એ સૌની મશકરી કરતો હસી રહી આજે એ ધરતી ! એ જ લહેરતી વિશ્વ વિહરતી - કોની છે આ ધીંગી ધરતી ?”

- કરસનદાસ માણેક